

ἜΤΟΣ Β΄.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚῆ

ἌΡΙΘ. 91

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἡμερηίδος, ἐπὶ τῆς οἰκίας Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 9 Νοεμβρίου 1880.

Δύο τινὰ δὲν δύνηται ὁ χωλὸς Ἀσμοδαῖος νὰ συγχωρήσῃ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς Ἑλλάδος.

Α') Νὰ ἀναλαμβάνωσι συγνάκις πρόσωπον εὐτράπελον, ἤγουν νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του· καὶ
Β') Νὰ ἀνγκυλῶσιν αὐτὸν νὰ σπουδαιολογῇ ἐνίοτε, ἐνῶ τὸ ἔργον του εἶναι νὰ γελάῃ καὶ νὰ κἀμνη τοὺς ἄλλους νὰ γελοῦν.

Ἄλλὰ τί νὰ κἀμνη πάλιν, ἀφοῦ πονεῖ τὸν διαβολότοπον του, ὅταν τὰ εὐτράπελα τῶν πολιτικῶν κινδυνεύωσιν ἐνίοτε νὰ μεταβάλλωσι τὴν φορτικὴν παράστασιν εἰς δρᾶμα;
Οὕτως, ἐνόσω τὰ παίγνια τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν μὲς περιορίζοντι εἰς ἀνταλλαγὴν ὁμηρικῶν ἀντεγκλήσεων, ποικιλομένην ἐνίοτε διὰ φιλοφρονήσεων ἐκ τῆς σχολῆς τοῦ ἀμοιβαίου θυμωσμοῦ, ὡς λόγου χάριν τὰς ἐξῆς:

— Κύριε, παρεκτρέπεσθε, λησμονεῖτε, ὅτι κατὰ τοὺς συγγραφεῖς εἴσθε ἐνδοξοὶ ἐπίγονοι, λησμονεῖτε τὰς ἐνδοξοὺς οἰκογενειακὰς παρεδόσεις σας, εἰς ἃς ὑπείλετε τὴν ἐξοχὸν πολιτικὴν ἐμπειρίαν σας. — Κύριε, δὲν ἀρμόζει ἡ παρούσα πολιτεία σας εἰς τὴν ὑψίστην θέσιν, ἣν ὑπείλετε εἰς τὸ μέγα ὄνομά σας καὶ εἰς τὰς τόσας πρὸς τὴν πατρίδα ἐδουλεύσεις σας. — Ἐνόσω λέγομεν, τὰ παίγνια τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν περιορίζοντι εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτηρισμοῦ μας ταῦτα ἀστεῖα, τὸ ἔθνος ἀγογγύστως πληρῶνει τὴν κωμῶδιαν καὶ γελά. Ἄλλ' ὅταν τὰ παίγνια ἀρχίζουσι νὰ γίνωνται κατασρευτικά, τὸ πρᾶγμα ἀλλάσσει φάσιν, καὶ σύννομος πλέον ὁ Ἀσμοδαῖος, ἐρωτᾷ ἀνησυχῶς τοὺς βυθίζομεν;

Μὲς φθίνονται μάταιαι αἱ ἀντεγκλήσεις εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ ὅχι καθ' ὅλα δίκαιαι, διότι οὐδεὶς πταίει ἢ παράδοξοι περιστάσεις, αἵτινες ἀναποδράστως ὤθησαν ἡμᾶς εἰς τὸ εὐρισκόμεθα σημεῖον, διὰ τὸ ὅποσον εὐρέθη ἤδη κατάλληλος λέξις, τὸ ἀπροχώρητον, ἀπὸ τὸ ὅποσον θὰ

ἐξέλθωμεν πάλιν διὰ νέου τολμήματος ἐκ τῶν τοῦ Σκαπίνου. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὁ τόπος τῆς ὀπτικῆς ἀπάτης, τῶν πλέον παραδόξων φαινομένων, τῆς πλάνης τῶν αἰσθητηρίων. Ἡ Ἑλλὰς ἀπατᾷ τὴν Εὐρώπην, καὶ ἡ Εὐρώπη ἀπατᾷ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκ δὲ τῆς ἀμοιβαίας ταύτης καὶ συνεχοῦς ἀπάτης προέκυψεν ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἡ προσάρτησις τῆς Ἑπτανήσου, καὶ τὰ δύο πρωτόκολλα τοῦ Βερολίνου. Ἐὰν οἱ ἰθύνοντες τὰ πράγματα πίνωσι καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὸ αὐτὸ νερὸν τῆς ἀπάτης, πῶς δύναμεθα νὰ τοὺς καταδικάσωμεν αὐτοὺς μόνους; Ἡ Ἑλλὰς ἠπάτησε τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἐκ τῆς οὐδετερότητός της ἐξήρτητο ἡ σωτηρία τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, καθ' ἃ ἐδεβχίωσεν ἀφελῶς ὁ Γλάδστον πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου. Ὁ δὲ κ. Γλάδστον καὶ ἡ Εὐρώπη ἠπάτησαν τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν τελευταίαν Σύνοδον τοῦ Βερολίνου, ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ὀρίων λύσται ὀριστικῶς, καὶ ἐκ τῆς ἀπάτης ταύτης φυσικῶς ἐξήλθεν ἡ ἐπιστρατεία. Τώρα πάλιν εἶναι ἡ σειρά μας ν' ἀπατήσωμεν ἡμεῖς. Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ ἀλληλαπάτη αὕτη θ' ἀπολήξῃ ἐπὶ τέλους εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας. Τὸ συμπέρασμα τοῦ Ἀσμοδαίου εἶναι, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον τῶν Ἑλλήνων διπλωματῶν πρέπει νὰ ᾖ καλλιόγη τοῦ Μολιέρου κωμῶδις: Les fourberies de Scapin.

Από το 1878 ακούσαμε επαναστασιασμένη την απειλήν εν τῇ βουλῇ, ὅτι ἡ Ἑλλάς διατρέχει μίαν τῶν σπουδαιότερων κρίσεων ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ β-σιλείου. Ἐν τούτοις παρήλθον δύο πλήρη ἔτη καὶ ἡ ἀπειλή ἐξακολουθεῖ καὶ ἡ μίαν τῶν σπουδαιότερων κρίσεων ὑφίσταται, καὶ ὅμως ἡ διοικητικὴ μηχανὴ ἐξακολουθεῖ ἐργαζομένη ἐν μεγάλῃ τάξει, ὡς ἐάν ἦτο ὄχι κρίσιμος περίστασις, ἀλλὰ χρόνοι εὐδαίμονες. Τὰ ταμεῖα εἰσπράττουν καὶ πληροῦν, οἱ ὑπάλληλοι διορίζονται καὶ πύονται τακτικῶς, τὰ σχολεῖα λειτουργοῦσι τακτικώτατα, ἡ βιομηχανία ἐργάζεται τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ ἐν τῇ βουλῇ εἰς πολλὰ ζητήματα καὶ αἱ δύο ἀντίθετοι πτέρυγες συμφωνοῦσι καὶ σιωποῦσι, καὶ ἐν γένει δὲ τὰ πράγματα τοῦ κράτους διεξάγονται ὅπως οὔτε ἐπὶ τῶν σταθετικῶν, ὅτε ἡ περίστασις δὲν ἀπεκλήθη ὑπ' αὐτῶν κρίσιμωτέρα. Συμπεραίνομεν λοιπὸν, ὅτι τὸ ὅς ἀπειλή λεγόμενον ὑπὸ τῆς βουλῆς, πρέπει νὰ μᾶς εὐχαριστῇ, διότι ἡ κρίσιμωτέρα περίστασις ἦν διερχόμεθα μᾶς τηρεῖ ἐν πλήρει τάξει, ὁ δὲ κίνδυνος ἐπίκειται ὅταν θὰ παύσῃ ἡ κρίσις.

Δὲν ἐσκέφθημεν ἐξ ἀρχῆς τῶν συζητήσεων τῆς βουλῆς νὰ κρατήσωμεν σημειώσιν τῶν ἐπιθέτων, ἅτινα ἀπενεμήθησαν εἰς τὴν ἐπιστρατείαν. Ἐν τούτοις σημειοῦμεν σήμερον ἐν. Ὁ κ. Λάμπας ἀπεκάλεσε τὴν ἐπιστρατείαν *πυρκαϊδῶν*, ἣν ἀδύνατον νὰ ἀβύσῃ τις πλέον.

Κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ βουλευτοῦ Κορινθίας κ. Δημητριάδου ἡ καταδικάζουσα τὸ ὑπουργεῖον Τρικοῦπη παράγραφος, ἐὰν ἐπιψηφισθῇ θὰ μεταβληθῇ εἰς παραμορφωτικὸν κἀποπτερον. Οὕτω τοῦλάχιστον ἐμφράζεται ὁ βουλευτής: «Θὰ ἔλθῃ καιρὸς, κατὰ τὸν ὅποιον ἡ πράξις αὕτη τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς παραγράφου θὰ θεωρεῖται τοικύτη, ὥστε ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐψήφισαν αὐτὴν κατοπτριζόμενοι ἐναυτῆ, δὲν θὰ δύνανται νὰ γνωρίωσι τὴν φυσιογνωμίαν τῶν.»

Ἀφοῦ ἐξηγητήθησαν πλέον αἱ εἰκόνας καὶ προμοιώσεις ἐκ τῆς φύσεως, οἱ ἐν τῇ βουλῇ ῥήτορες ἤρξαντο νὰ λαμβάνωσι εἰκόνας καὶ ἐκ τῆς ἀρχαιολογίας. Ἴδου πῶς παρέστησε τὴν ἀντιπολίτευσιν ὁ κ. πρωθυπουργὸς προχθές: «Ἡ ἀντιπαλίτευσις, εἶπεν, εἶνε ἡ ζωοφόρος τῆς κυβερνήσεως.» Φαντασθῆτε τὴν κυβερνήσιν ὡς ἀρχαῖον ἰωνικὸν ναῦν, οὗ τὴν ζωοφόρον νὰ ἀποτελῇ ἀντιπολίτευσις. Ἡ καὶ ἀναλυτικώτερη. Φαντασθῆτε τοὺς κίονας τοῦ ναοῦ τούτου ἀποτελουμένους ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως καὶ συμπο-

λιτεύσεως, τὴν δὲ ζωοφόρον, ἣτοι τὴν ζώνην τοῦ ναοῦ τὴν περικυκλοῦσαν αὐτὴν μετὰ ἐπιστυλίου, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἀντιπολίτευσεως ἐν πασκάξει. Ἐν τῇ εἰκόني αὐτῇ ἐνοράμεν καὶ μίαν πραγματικὴν ἀλήθειαν, ὅτι εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἔχει καὶ τὸ κεφάλι τῆς ἡ κυβερνήσεως.

Εἰς νέαν φάσιν εἰσῆλθε τὸ ζήτημα τοῦ ἀποκλειστικοῦ αὐτοχθονισμοῦ τοῦ Ῥήγα Παλαμῆδη, ἀρ' ἧς ἀπηγγέθη τὰ νέον πρόγραμμα τῶν 80,000 στρατοῦ χάριν τοῦ ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τοῦ Μεσσηνίου κ. Κομμουνδοῦρου καὶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ Τριφυλιώτου κ. Σωτηροπούλου. Ἡκούσθη ἀγνὸς Πελοποννήσιος ἀνκράζων: «Δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ γίνῃ ἀλλέως» καὶ ἐκπομπύριξ ἐπὶ ἐκπομπύριων ἐκ πάσης γωνίας ἑλληνικῆς πρέπει νὰ μᾶς δοθῶσι, καὶ αἱ 80 χιλ. στρατοῦ τοῦ νέου ὑπουργεῖου νὰ ὑποστηριχθῶσι, καὶ πᾶσα θυσία νὰ γίνῃ, διότι πλέον πᾶσα ὑποχώρησις ἀπέκνυται τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶναι καθαρὰ ἀιτοχθονία.» Ὁ ῥηθεὶς Πελοποννήσιος φίλος μὲ ὀλίγην μεταλλαγὴν τῆς προφορᾶς φυσικώτερον ἐπανέλαθε τὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου, καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Γενομένης πρὸς τὴν ἐξέλιξιν εἰς τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν Μεσσηνίας κ. Κομμουνδοῦρον, ὅτι πρέπει νὰ καταπνίγῃ ἐν ἐαυτῷ πᾶσαν χολὴν καὶ μεθ' ὅσα ἐσυκοφάντησαν τοῦ κόμματος τοῦ οἱ πράκτορες καὶ νὰ μὴ παρεκτρέπηται εἰς ὅ,τι ὠθεῖ αὐτὸν ὁ φύσει ἀτίθηστος χαρακτήρ του, ἐπειδὴ δὲν συμβιβάζεται τοῦτο πρὸς τὴν νῦν πρωθυπουργικὴν καὶ ὑποχρεωτικὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ὀνόματός του Κομμουνδοῦρος, ὑπεβλήθη, ὡς ἐμάρθωμεν βασιλικὸν διάταγμα περὶ μεταβολῆς τοῦ ὀνόματός του κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον εἰς Κώστα μόνον. Ἔως νὰ ἐξοφληθῶσιν ἐν ἰσότητι τὰ χρεῖα πρὸς τινὰς τρικουπικοὺς ἀνωνύμους.

Τί ἔπραττεν εἰς τὸν ἱεροκήρυκα τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Σταματιάδην, τί ἔπραττεν ὁ ἀείμνηστος Ζαβμῆς καὶ ἔκαμεν αὐτὸν διὰ τοῦ ἐπιταφίου του κυριολεκτικῶς κουδοῦνι, καὶ ἡμᾶς Ἑθρῆσι; Εἰς ἀπόδειξιν παραθέτομεν τὴν ἐξῆς ἀποστροφὴν τοῦ λόγου του:

«Ὁ θεὸς μου, πῶς ἀπὸ τῶν κόλπων τοῦ νέου Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ σου ἀναρπάξεις τοὺς ἐλεγκτοὺς σου, ὅτις σήμερον εἶναι ὅσον σπάνιος καὶ ὀλίγοι, ὅσον ὀλίγοι εἶναι οἱ στάχυες ἱκανοί, οὗς ἀπαντῶμεν μετὰ τὸν θερισμόν, ἢ αἱ σταφυλαί, ἃς εἰσρέομεν μετὰ τὸν τρυγητόν;»

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐτελείωσαν τὰ ψέματά, ὁ πόλεμος γίνεται χαρὶς ἄλλο τῇ στραχοστή.
ΚΩΣΤΑΣ. Ποῦ τὸ ξέρεις;
ΓΙΑΝΝΗΣ. Δὲν εἶδες ποῦ στέλνουν ἀπὸ τὸ Γαλάτσι οἱ ὁμογενεῖς κρητικὴς φασόλια γιὰ τὸ στρατό.

Γνωρίζω ὅτι ἐπὶ Καρόλου Α' καὶ Ἰακώβου Β'.....

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἐπειδὴ καὶ πάλιν—ὁποῖα σύμπτωσις!—ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀπκντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπεφάσισε χωρὶς νὰ ἦνε ἐν ἀπκντήσῃ, δὲν δυνάμεθα ἀλλοῦ νὰ ἀποδώσωμεν τοῦτο, ἢ εἰς τὴν πρόληψιν, ἣτις συνοδεύει τὸ ἄνομα τοῦ ἐντίμου κ. Κασσιμάτη, ὅτι οὐδέποτε γίνεται μνεῖα περὶ αὐτοῦ ἢ ὁσάκις ἀνήκει εἰς σῶμα μὴ συμπληρωμένον.

Ἵο κ. Κασσιμάτης ἀνεσκεύασε τὸ γαλλικὸν λόγιον *«lei qui brille au second rang s'eclipse au premier»* διότι καὶ εἰς τὴν πρώτην βιβλίδα, ὅτε ἦτο πρόεδρος τῆς βουλῆς, ἐδοξάσθη καὶ εἰς τὴν δευτέραν, ὡς πρόεδρος ἐπιτροπῆς τῆς βουλῆς, ἐθριάμβευσεν.

Ἵο κ. Λομβάρδος ἐπεκκλέσθη καὶ πάλιν τὴν τιμὴν του εἰς τὴν τελευταίαν του ἐν τῇ βουλῇ ὁμιλίαν, καὶ προσεπάθησε νὰ σώσῃ τὸ πρῶν ὑπουργεῖον, οὗ ἀπετέλει μέρος. Ἄλλὰ... φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀληθῶς!

Βλέπων τις τὸν βιθέως πενθηφοροῦντα Ἐθροφάλανα μὴ λησιμονοῦντα, μετὰ τὴν ἀναδημοσίευσιν ὄλων τῶν ἐκ βάθους καρδίας περὶ Ζαίμη ἐκφωνηθέντων καὶ γραφέντων, νὰ συμπαραθέτῃ ἐν τέλει καὶ δύο κλητήρια ἐπικρίματα χάριν ὀλίγων καταχωριστικῶν, ἀναγνωρίζει ἀμέσως τὸν ἀνεκαθεν χαρακτήρα τῆς ῥηθείσης ἐκπεσοῦσης συναδέλφου καί, ἀπορῶν ἐπὶ τῷ συνδέσμῳ τῶν τόσων ἀνομοίων ἐν αὐτῇ δημοσιευμάτων ὑπὸ τὴν αὐτὴν πλατεῖαν λωρίδα τοῦ πένθους, παραμυθεῖται ἀληθῶς ὀλίγον καὶ σκέπτεται μήπως ἐλιποτακτήσεν ἢ ἐφυγοστρήσεν ἀπλῶς ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ, ἀφοῦ τὸ ὄργανόν του οὐδ' εἰς αὐτὴν τὴν πενθιμωτάτην στιγμήν παρέλειψε νὰ ἦνε ἐφημερὶς τῶν κλητηρίων ἐπικριμάτων, τὰ δ' ἀπὸ τοῦδε τεκταινόμενα καὶ τελούμενα ὑπὸ τῶν πολιτικῶν μας ἐπιτρέπουσιν εἰς πάντα τίμιον πολίτην καὶ νὰ λιποτακτήσῃ ἐκ τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ὑποχρεώσεών του καὶ νὰ φυγοστρήσῃ.

Καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ ὁ κ. Βαλσαμάκης καὶ ὄλοι οἱ ὑπουργικοὶ ἐνὶ στόματι φωνάζουσιν εἰς τὰς ἀγορεύσεις τῶν ἐμπρός. Ἄλλ' ὁ καλὸς ἐννοούμενος πατριωτισμὸς τῶν ἀντιπολιτευομένων πρέπει νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ ἀσπασθοῦν ἀντίθετον σύνθημα, ὀπίσω... δηλ. εἰς τὴν ἐξουσίαν.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΥΦΥΟΛΟΓΙΑ

ΦΙΛΗΜΟΝ. Κύριε Καλλιγᾶ, ὡς ἄνθρωπος τῆς ἐπιστήμης ὀφείλετε σεῖς ὁ ἴδιος νὰ ζητήσῃτε τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἀκροατηρίων.

ΚΑΛΙΓΑΣ. Ἡ ἐπιστήμη περὶ τούτου δὲν λέγει τι.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

... Ἡ ἀντιπολίτευσις εἶνε ἡ ΖΩΟΦΟΡΟΣ τῆς συμπολιτεύσεως...»

A. Κουμουνοῦρος.

... «Αἱ δέκα ἡλικίαι εἶνε ἀσκήσεις δέκα ἡλικιῶν...»

II. Καλλιγᾶς.

... «Τὰ ἀκροατήρια ποδοκροτοῦσι διὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν τάξιν εἰς τὴν αἴθουσαν...»

A. Ράλλης.

... «Εἶσαι παιδί ἀκόμα!...»

I. Μεσσηνέζης (πρὸς Ράλλη).

... «Ἐν τῇ Βουλῇ ΔΙΕΚΟΠΗ ὁ κ. Καλλιγᾶς...»

A. Φωτήλας.

... «Νὰ μάθωμεν νὰ σεβώμεθα ἡμᾶς αὐτούς, ἀλλὰ νὰ ἐκκενωθῶσι καὶ τὰ ἀκροατήρια...»

I. Μεσσηνέζης.

... «Πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐπιστρατείας ἡ Ἑλλὰς ἦν ἐν γεωγραφικῶν ΜΟΡΙΟΝ...»

II. Καλλιγᾶς.

ΠΟΘΕΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ ΟΙ ΡΗΤΟΡΕΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΩΝ

Ἵο κ. Φιλήμων: Ἀπὸ δύο, τρία ἄρθρα τοῦ Διῶρος.

Ἵο κ. Καλλιγᾶς: Ἀπὸ ἀγορεύσεις δικηγορικός.

Ἵο κ. Κουμουνοῦρος (υἱός): Ἀπὸ τῶν βρυχηθμοῦ τῶν λεονταριοῦ τοῦ περιβολιοῦ.

Ἵο κ. Κότταρης: Ἀπὸ τὰς φωνάς, τὰς ὁποίας ἀκούει ἀπὸ τὰ κοτέτσια τῆς συνοικίας του.

Ἵο κ. Σαράβας: Ἀπὸ τὰς ὑποκώφους φωνάς, τὰς ὁποίας ἐκβάλλουν τὰ μνημεῖα ἐν ὄρα νυκτὸς καὶ τὰ φωντάσματ ἐν τόπῳ θεάτρου.

Ἵο κ. Δημητράκης: Ἀπὸ τράκατροῦκαὶ τῶν μαγαζιῶν.

Ἵο κ. Μυλωνάκης: Ἀπὸ γυμνάσια τῶν σκοπῶν, γυμναζόντων τοὺς πνεύμονάς των νὰ φωνάζουν ἀλλαῖ!

ΓΝΩΜΗ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ

«Σύνταγμα εἶνε διαρκὲς τσαμποῦνισμα.»

M.

ΘΕΩΡΕΙΟΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

(Ἀγόρευσις Κουμουνοῦρου.)

— Que veut dire στεῖρα ἀντιπολίτευσις?

— Cela veut dire que l'opposition ne peut pas é dans un état intéressant.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Παρρῆ.